

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. november 13. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A társtettesként, üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmény miatt ... I. rendű vádlott és két társa ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. április 21. napján kihirdetett 42(II.)Kb.667/2016/42. számú ítéletét megváltoztatja.

... I. rendű, valamint ... II. rendű vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát személyenként 4 (három) év 6 (hat) hónap börtönbüntetésre, a közügyektől eltiltás tartamát személyenként 4 (négy) évre, míg ... III. rendű vádlottal szemben kiszabott és végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés próbaidejének tartamát 3 (három) évre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet ... I. rendű, ... II. rendű és ... III. rendű vádlottak tekintetében helybenhagyja azzal, hogy a II. rendű vádlott személyazonosító okmányának száma: 440592 BE, III. rendű vádlott neve helyesen ..., valamint az elsőfokú ítélet ügyszáma helyesen: 42(II.) Kb.667/2015/42.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. április 21. napján kihirdetett 42.(II.)Kb.667/2016/42. számú ítéletével ... I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 12 rendbeli a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző de a (3) bekezdés I. fordulat b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért halmazati büntetésül 6 évi börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre, 6 évi közügyektől eltiltásra, 100 napi tétel, napi tételenként 1000,- forint pénzbüntetésre, valamint 32.750,- forint vagyonekobzásra ítélte. A szabadságvesztés tartamába az I. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, a rendelkező részben megjelölt bűnjelek I. rendű vádlott részére történő kiadásáról, kötelezte az I. rendű vádlottat a vonatkozásában felmerült bűnügyi költség megfizetésére. ... II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 11 rendbeli a Btk. 294. § (1) bekezdésbe ütköző de a (3) bekezdés I. fordulat b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében, ezért halmazati büntetésül 6 év börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre, 6 év közügyektől eltiltásra, 100 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 32.750,- forint vagyonekobzásra ítélte. A II. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte. Rendelkezett a feltételes szabadság legkorábbi időpontjáról, a pénzbüntetés meg nem fizetés esetén annak átváltoztatásáról, továbbá az elsőfokú ítélet rendelkező részében meghatározott bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről és a II. rendű vádlott részére történő

kiadásáról. Kötelezte a II. rendű vádlottat a vonatkozásában felmerült bűnügyi költség megfizetésére. ... rendőr főtörzsőrmester III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő társtettesként elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt 1 év börtönfokozatú szabadságvesztés büntetésre, lefokozásra, valamint 50 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelése esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, és kötelezte a III. rendű vádlottat a vonatkozásában felmerült bűnügyi költség megfizetésére. Az eljárás során lefoglalt helyszíni bírságtömbök, igazoltató lap, és tájékoztató lefoglalását megszüntette és azt Heves Megyei Rendőr-főkapitányság részére kiadni rendelte, míg 2 db cigarettás doboz lefoglalását megszüntette és megsemmisítését rendelte el. Rendelkezett az ügyben felmerült további bűnügyi költség állam általi viseléséről.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész a nyilatkozattételre három nap gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül mindhárom vádlott vonatkozásában súlyosításra irányuló fellebbezést jelentett be. ... I. rendű vádlott és ... II. rendű vádlott esetében az üzletszerűség mellett a bünszövetség, mint további minősítő körülmény megállapításáért és erre tekintettel mindkét vádlott esetében hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása érdekében, míg ... rendőr főtörzsőrmester III. rendű vádlott esetében az ítéletben megállapított szabadságvesztés büntetés végrehajtása felfüggesztésének mellőzéséért. Az I. rendű és II. rendű vádlott tekintetében előterjesztett indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy a bünszövetség megállapításához szükséges előzetes megállapodás nem csak kifejezett magatartással történhet, hanem lehet hallgatólagos megállapodás is feltéve, hogy a vádlottak magatartása egyértelműen utal arra, hogy a bűncselekmények elkövetése tekintetében köztük előzetesen létrejött akarategység van. Álláspontja szerint ezt az akarategységet a felvételeken látható magatartásuk, gesztusaik bizonyítják, a vádlottak a gépjárműben lényegében egymással nem beszélgetnek, mégis látszik a magatartásukon, hogy tudják, hogy az éppen intézkedő társuk legalábbis megkísérel pénzt szerezni az intézkedés alá vont személytől.

A tárgyaláson I. és II. rendű vádlott valamint védőik irány megjelölése nélküli fellebbezést jelentettek be, míg III. rendű vádlott és védője a jogorvoslati nyilatkozat bejelentésére három nap gondolkodási időt tartott fenn. A törvényes határidőn belül a III. rendű vádlott védője fellebbezést jelentett be elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért. A II. rendű vádlott védője utóbb bejelentette, hogy fellebbezése elsődlegesen felmentésre, másodlagosan a büntetés enyhítésére irányul.

A III. rendű vádlott védője utóbb csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását. Ebben kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság tévesen és jogszabályellenesen állapította meg, hogy a titkos információgyűjtés eredménye felhasználható, továbbá álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette az indokolási kötelezettségét mind a titkos információgyűjtés eredménye felhasználhatósága, mind a titkos információgyűjtés során keletkezett bizonyítékok értékelése vonatkozásában, emiatt az ítélet felülbírálatra alkalmatlan. Ezért fellebbezése elsődlegesen a vádlott felmentésére, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányul. Harmadlagosan a III. rendű vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.549/2017/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést mindhárom vádlott tekintetében kiegészítéssel tartotta fenn, a bejelentett vádlotti és védői fellebbezéseket nem tartotta megalapozottnak. Indítványozta az ítéleti tényállás kiegészítését azzal,

hogy az I. rendű és II. rendű vádlott közösen teljesített vezényelt forgalom-ellenőrző szolgálatuk során egymás tevékenységéről tudva, egységes akaratelhatározással, metakommunikáció, valamint előzetes hallgatólagos megállapodás alapján, a korrupciós bűnelkövetésre azonos, illetve hasonló alkalmakat keresve, társas bűnelkövetőként bünszövetségben valósították meg a tényállási részben leírt közélet tisztasága elleni büntetteiket. Az ügyészi indítványt azzal egészítette ki, hogy az I. és II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékének a középmértéket meghaladó súlyosítása indokolt, továbbá indokolt a közügyektől eltiltás tartamának felemelése is. III. rendű vádlottal szemben kiszabott büntetéssel kapcsolatos jogi álláspontja szerint a szabadságvesztés büntetés végrehajtását próbaidőre felfüggesztő rendelkezés mellőzésének van helye, egyben katonai büntetés helyett vele szemben közügyektől eltiltás mellékbüntetést kell kiszabni a pénzbüntetés érintetlenül hagyása mellett. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta mindhárom vádlott tekintetében.

A fellebbviteli nyilvános ülésen -amelyen a fellebbviteli főügyészség képviselője nem volt jelen- az I. rendű vádlott védője perbeszédében a fellebbezésének irányát megjelölte, elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az I. rendű vádlott felmentését, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta. Kifejtett jogi álláspontja szerint a nyomozás során több eljárásjogi szabálysértés történt. Ezeket nevesítette is előadva, hogy mind a nyomozás, mind pedig a vádemelés határideje lejárt. Ez okból vitatta a vád törvényességét és utalt arra is, hogy ezen mulasztások felvethetik az ügyben eljáró ügyészek büntetőjogi felelősségét. Hivatkozott arra is, hogy a hatóság által megtett feljelentés a Be. 206/A. § (1) bekezdés b) pontjában írt törvényi kritériumoknak nem felelt meg, mivel sérült a haladéktalanság törvényi követelménye. Megismételte továbbá az elsőfokú eljárás során kifejtett azon véleményét is, miszerint a titkos információ gyűjtés eredményeképpen beszerzett kamerafelvételeket ez okból a bizonyítékok köréből ki kellett volna rekeszteni a Be.78. § (4) bekezdés értelmében. Érvelt továbbá azzal, hogy a 180/2004. Kormányrendelet 6. §-a alapján a titkos információ gyűjtésre kizárólag a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat jogosult, mivel pedig jelen ügyben nem ez a hatóság járt el, így a jogosulatlanul eljáró hatóság által végzett titkos információ gyűjtés eredménye ez okból sem használható fel. Kifogásolta azt is, hogy álláspontja szerint a bizonyítási indítványok elutasításával kapcsolatos indokolással az elsőfokú bíróság adós maradt.

A II. rendű vádlott védője perbeszédében a fellebbezésének irányát annyiban módosította, hogy elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és a II. rendű vádlott felmentését, korábbi indítványától eltérően másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta azzal, hogy annak lefolytatására a másodfokú bíróság más tanácsot jelöljön ki. Ezt arra alapozta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének nem tett eleget. Harmadlagosan enyhítés iránti fellebbezését is fenntartotta. Egyebekben csatlakozott az I. rendű vádlott védője által előadottakhoz, a nyomozás során eljáró ügyészek büntetőjogi felelősségét firtató megjegyzések kivételével. Kiemelte a nyomozási határidőkkel kapcsolatosan elkövetett törvénysértő mulasztásokat, mely okból érvelése szerint sem törvényes a vád. Rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének sem tett eleget, hangsúlyozta továbbá, hogy a Be. 206/A. § (1) bekezdés b) pontjában írt halaszthatatlansági követelmény sérült.

A III. rendű vádlott védője az írásban indokolt fellebbezését fenntartotta, a titkos információ gyűjtés eredményének felhasználhatóságát továbbra is vitatta. Ekörben rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének nem tett eleget, mivel a Be. 206/A. § (1) bekezdés b) pontjában írt törvényi feltételek megvalósulásával nem foglalkozott. Kifejtette álláspontját, miszerint a haladéktalanság kritériuma nem teljesült, mivel a III. rendű vádlottra vonatkozó 2×5 perces, a titkos információ gyűjtés során keletkezett felvétel már 2013. szeptember 23-án

rendelkezésre állt, a feljelentés megtételére mégis csak két héttel később került sor. Ekörben utalt a Nemzeti Védelmi Szolgálat nyomozati iratok között elfekvő válaszára is. A kamerafelvételek III. rendű vádlottra vonatkozó tartalmával kapcsolatosan nyomatékosította, hogy azokon nem látható, hogy a vádlott pénzt vett volna át. Mindezek alapján indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Be. 372. § (1) bekezdése alapján -mivel az elsőfokú bíróság jogszabályt helytelenül alkalmazott- az elsőfokú ítéletet változtassa meg és a III. rendű vádlottat mentse fel. Másodlagosan mivel az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének oly mértékben nem tett eleget, hogy az ítélet felülbírálatra alkalmatlan, ezért a Be. 373. § (1) bekezdés III./a. pontja alapján az ítélet helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárásra. Harmadlagosan indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Be. 372. § (1) bekezdése alapján változtassa meg az elsőfokú bíróság ítéletét és a III. rendű vádlottal szemben kiszabott és végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejét enyhítse.

A vádlottak az utolsó szó jogán csatlakoztak a védők által előadottakhoz.

Az ellentétes irányú fellebbezésekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács a kissé elhúzódo tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta, a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a releváns bizonyítékokat mérlegelési jogkörébe vonta. Az elsőfokú katonai tanács nem tévedett, amikor úgy foglalt állást, hogy a II. rendű és III. rendű vádlottak között érdekellentét nincs, ezért befogadta a III. rendű vádlott védőjének II. rendű vádlottól származó meghatalmazását. A tárgyaláson a vádlottak, a tanúk és a tolmács kioktatása törvényesen történt, szükségszerűen oktatta ki 1. számú tanút a Be. 82. § (1) bekezdés b) pontjában írt mentességi jogára is. Törvényes, hogy felolvasással tette a bizonyítási eljárás részévé az ügyészségnek a Be. 217. § (3) bekezdés h.) pontjára alapított indítványára egyes tanúk nyomozati vallomását, továbbá törvényesen olvasta fel a vallomást tenni nem kívánó vádlottak gyanúsítottai vallomását a Be. 291. § (1) bekezdése alapján. Helyesen járt el, amikor az ülnökváltozásra tekintettel a Be. 287. § (4) bekezdésének megfelelően a tárgyalás anyagának ismertetésével megismételte a tárgyalást.

A bizonyítási eljárásban kihallgatta a vádlottakat, akik nem kívántak vallomást tenni, de tagadták bűnösségüket, illetve hogy bűncselekményt követtek volna el. Az I. és II. rendű vádlott a nyomozás során tagadta, hogy készpénzátvétel történt volna, az I. rendű vádlott írásban részletes vallomást tett. III. rendű vádlott az eljárás során mindvégig élt a vallomásmegtagadás jogával.

Az elsőfokú katonai tanács a védekezések leellenőrzésére tanúkat hallgatott ki, a releváns iratokat ismertetéssel tette a bizonyítás részévé, a kamerafelvételeket a tárgyaláson megtekintette.

Az elsőfokú katonai tanács ítélete 24. oldal 2. bekezdésétől a 28. oldal végéig értékelte a rendelkezésre álló és a bizonyítási eljárás részévé tett bizonyítékokat majd logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem fogadta el a vádlottak védekezését. Az elsőfokú katonai tanács indokolási kötelezettségének alapvetően eleget tett. Ítélete indokolásában jogszabályhelyek megjelölésével fejtette ki, hogy miért fogadta el a titkos információgyűjtés során keletkezett bizonyítékokat a tényállás megállapítása alapjául. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa maradéktalanul osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját atetkintetben, hogy a hivatali vesztegetés elfogadásának büntette, mint bizonyítani kívánt bűncselekmény vonatkozásában a titkos információ

gyűjtés eredményének felhasználásához a Be. 206/A. § -ában meghatározott valamennyi törvényi feltétele teljesült.

Az indokolás azonban kiegészítésre szorul annyiban, hogy a titkos információgyűjtés eredménye felhasználhatóságának a Be. 206/A. § (1) bekezdés b.) pontjában írt feltétele jelen ügyben azért áll fenn, mert a bűncselekmények elkövetése és a feljelentés időpontja között eltelt, egy hónapnál rövidebb idő a konkrét ügy terjedelmére és bonyolultságára tekintettel a haladéktalanság követelményének vitathatatlanul megfelel. A másodfokú bíróság álláspontja szerint tehát nem sértett törvényt sem az ...i Járásbíróság nyomozási bírója, sem pedig az elsőfokú katonai tanács, amikor úgy foglalt állást, hogy a Nemzeti Védelmi Szolgálat a Be. 206/A. § (1) bekezdés b) pontjában írt időn belül megtette a feljelentését. Ekörben mutat rá a fellebbviteli bíróság arra, hogy a Nemzeti Védelmi Szolgálat RSZVSZ Igazgatóság a nyomozó ügyészség megkeresésére az 593. naplósorszám alatt elfekvő tájékoztatásában elfogadható magyarázatát adta annak, hogy a feljelentés megtételére miért 2013. október 4. napján került sor. A másodfokú bíróság egyebekben mellőzi az ítélet 26. oldal utolsó és 27. oldal második bekezdésében a „buli van” és az egy „kazallal” kifejezés nyelvtani értelmezéséhez fűzött indokolást, mint nem ítéletbe való megjegyzéseket.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság mérlegeléssel marasztaló ítéleti tényállást állapított meg ítélete 4. oldalának utolsó bekezdésétől a 11. oldal 3. bekezdéséig.

A fellebbviteli bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján a tényállás személyi részét ... I. rendű vádlott tekintetében azzal helyesbíti, hogy a 921. naplósorszám alatti parancsnoki jellemzés alapján ... I. rendű vádlottat 2005. december 1. napján helyezték a REBISZ Autópálya Rendőrség ...i Alosztályához, továbbá egyszer fenytették, míg ... vádlott vonatkozásában azzal helyesbíti, hogy a 919. naplósorszám alatti parancsnoki jellemzés szerint őt 2011. július 1. napjától helyezték át a HMRFK Közlekedésrendészeti Osztály ...i Autópálya Alosztályához.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a nyilvános ülésen előadottakra figyelemmel a tényállást azzal egészíti ki, hogy ... I. rendű vádlott jelenleg munkanélküliként havi 65.000,- forint segélyben részesül. ... II. rendű vádlott 2017. július 1. óta az ... Hotelben dolgozik felszolgálóként, havi jövedelme 170-200.000,- forint, nyilatkozata szerint élettársa közös gyermekükkel várandós. ... rendőr főtörzsőrmester III. rendű vádlottat 2017. január 1. napjától visszavették az állományba, az ...i Közrendvédelmi Osztályon teljesít fogdaőri szolgálatot.

A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a tényállás a fenti helyesbítésekkel és kiegészítéssel megalapozott, mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálatá alapjául.

A másodfokú bíróság az I., II. és III. rendű vádlottak felmentése érdekében előterjesztett, valamint a hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezést nem találta alaposnak.

A Be. 351.§ (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy az I., II. és III. rendű vádlottak és a védők fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak, ezért a Be. 351. § (1) bekezdésében és a 352. § (3) bekezdésében meghatározott bizonyítékok felülmérlegelését tilalmazó rendelkezésre figyelemmel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálatá alapjául. Megállapítható az is, hogy az elsőfokú katonai

tanács a szükséges és elégséges bizonyítási eljárás lefolytatását követően a logika szabályainak megfelelően értékelte az egyes bizonyítékokat, és megfelelő terjedelemben indokolta az álláspontját. Ezért a vádlottaknak és védőknek a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül a felmentésre, illetve a hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezése a Be. 352.§ (3) bekezdése alapján eredményre nem vezethetett. Megállapítható továbbá, hogy az elsőfokú bíróság a 2017. január 24. napján tartott tárgyaláson a 42 (II.)Kb.667/2015/1. számú végzésével a védők által előterjesztett további bizonyítási indítványokat elutasította, egyben kioktatta az érdekelteket arról, hogy a végzés ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban a bizonyítási indítványok elutasítása az ügydöntő határozat ellen bejelentett fellebbezésben sérelmezhető. A végzés tartalmazza azt is, hogy a bíróság ezen döntésének indokát az ügydöntő határozatban fogja megadni. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletének 33. oldal utolsó bekezdésétől a 34. oldal 1. bekezdéséig a szükséges mértékben eleget tett a bizonyítási indítványok elutasításával kapcsolatos indokolási kötelezettségének, így a Be. 373. § (1) bekezdés III/a. pontjára alapított hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezés ez okból sem foghatott helyt.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem vitásan történtek mulasztások az eljárási határidők vonatkozásában a nyomozó hatóság részéről, azonban ez a vád törvényességét nem érinti. A Be. 2. § (2) bekezdése szerint törvényes a vád, ha a vádemelésre jogosult a bírósághoz intézett indítványában meghatározott személy pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekménye miatt a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezi. A törvényes vád tartalmi kellékei pedig a Be. 217. § -ban nyertek szabályozást. Ezen jogszabályhelyek egyike sem rendeli a törvényes vád előfeltételeként azt, hogy a nyomozás során a nyomozási határidő meghosszabbításával kapcsolatban mulasztások ne történjenek. Ezen túlmenően az elektronikus hírközlési feladatokat ellátó szervezetek és a titkos információgyűjtésre, illetve titkos adatszerzésre felhatalmazott szervezetek együttműködésének rendjéről szóló 180/2004. (V.26.) Korm. rendelet 6. (1) bekezdése értelmében amennyiben az elektronikus hírközlő hálózaton folytatott kommunikáció tartalma és a kísérőadatok megismeréséhez az igazságügyért felelős miniszter vagy bíró engedélye szükséges, a titkos információgyűjtésre felhatalmazott szervezetek igényeinek kielégítését -külön törvényben meghatározott feltételek mellett- az NBSZ látja el. Ez a rendelkezés tehát -szemben a védelmi érveléssel- nem a Nemzetbiztonsági Szolgálatnak a titkos információgyűjtésre vonatkozó kizárólagos jogosultságát rögzíti, hanem arról rendelkezik, hogy a titkos információgyűjtésre felhatalmazott egyéb szervezet igényeinek kielégítését látja el. A Nemzeti Védelmi Szolgálatot tehát sem ez a jogszabály, sem pedig a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (Rtv.), sem egyéb jogszabály nem zárja ki a titkos információgyűjtés végzésére jogosultak közül. Az Rtv. 100. § (1) bekezdés b), h) és m) pontjában írt felhatalmazás alapján született -a rendőrség belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerve kijelöléséről, valamint feladatai ellátásának, a kifogástalan életvitel ellenőrzés és a megbízhatósági vizsgálat részletes szabályainak megállapításáról szóló- 293/2010. (XII.22.) Korm. rendelet ugyanis kifejezetten a Nemzeti Védelmi Szolgálat részére írja elő ezen feladat elvégzését.

Az ügyész által I. rendű és II. rendű vádlott tekintetében előterjesztett, súlyosabb minősítés -az üzletszerű elkövetés mellett a bűnszövetségben történő elkövetés- megállapítását célzó fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú katonai tanács az irányadó tényállás alapján okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére és törvényesen minősítette a vádlottak terhére rótt cselekményeket. Ítélete 29. oldal utolsó bekezdésétől a 31. oldal 1. bekezdéséig fejtette ki jogi értékelő tevékenységét, amellyel a fellebbviteli bíróság is egyetért. A fellebbviteli bíróság maradéktalanul osztotta az

elsőfokú katonai tanácsnak a bünszövetségben való elkövetés megállapíthatóságával kapcsolatban kifejtett álláspontját. Az állandó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően foglalt állást tekintetben, hogy a bünszövetség, mint a társas elkövetésnek, a társtettesseghoz képest minőségileg eltérő, lényegesen nagyobb társadalomra veszélyességet tükröző formája több bűncselekmény szervezett elkövetését, a bűnözés megszervezését jelenti. A bűncselekmények szervezett elkövetése magában foglalja az azok megvalósítására irányuló előzetes megállapodást. A megállapodás -akár szóbeli, akár hallgatólagos- mindig előzetes, mindig több bűncselekmény elkövetésére irányul, és az elkövető tudata mindig átfogja, hogy magatartása a szervezett bűnelkövetésben való részvétel (BH 1999.8.). Az adott esetben irányadó tényállás alapján ezek az ismérvek nem lehelők fel, nem áll rendelkezésre olyan adat, amelyből a bűnözés előzetes megszervezésére lehetne következtetni. A vádlottak magatartásából, a cselekmények végrehajtásának módjából sem ismerhető fel a bűnözésre irányuló tervszerűség és következetesség. Törvényesen minősítette az elsőfokú katonai tanács az I. és II. rendű vádlottak cselekményét üzletszerűen elkövetettnek, mert annak a Btk. 459. § (1) bekezdés 28. pontjában írt törvényi feltételei fennállnak, a vádlottak ugyanolyan bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekedtek.

... I. rendű és ... II. rendű vádlottak azzal a magatartásukkal, hogy a 2013. augusztus 16-én 07 órától augusztus 17-én 07 óráig, szeptember 13-én 07 órától szeptember 14-én 17 óráig, valamint szeptember 16-án 07 órától szeptember 17-én 07 óráig hivatalos személyként teljesített szolgálataik során a történelmi tényállásban megjelölt helyeken és időpontokban 11 közúti intézkedés alá vont személytől jogtalan és rendszeres haszonszerzés végett, egymás tevékenységéről tudva, szándékegységben, különböző, a történelmi tényállásban megjelölt összegű készpénzt fogadtak el, továbbá ... I. rendű és ... rendű főtörzsörmeister III. rendű vádlottak a 2013. szeptember 9-én 07 órától szeptember 10-én 07 óráig teljesített szolgálatuk során a történelmi tényállásban megjelölt helyen és időpontban intézkedés alá vont személytől jogtalan - és az I. rendű vádlott által rendszeres -haszonszerzés végett, egymás tevékenységéről tudva, szándékegységben a történelmi tényállásban megjelölt összegű készpénzt fogadtak el, I. rendű vádlott 12 rendbeli, míg II. rendű vádlott 11 rendbeli a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző de a (3) bekezdés I. fordulat b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntettét, míg ... rendű főtörzsörmeister a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő társtettesként elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntettét valósították meg.

Az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezése nem megalapozott, ugyanakkor a vádlottak és védők enyhítésre irányuló fellebbezése alapos.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács ítéletében a büntetés kiszabása során figyelembe vehető súlyosító körülményeken túl a vádlottak terhére további súlyosító körülményként kell értékelni a társas elkövetést, azonban további enyhítő körülmény mindhárom vádlott tekintetében az elsőfokú ítélet kihirdetése óta bekövetkezett időmúlás.

Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a vádlottakkal szemben az általuk elkövetett közélet tisztasága elleni bűncselekmények miatt szabadságvesztés büntetést, valamint a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján pénzbüntetést szabott ki. Helyesen foglalt állást tekintetben, hogy I. rendű és II. rendű vádlottak vonatkozásában a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok kizárólag végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabásával érhetők el, így törvényesen tiltotta el őket a közügyek gyakorlásától. Egyetértett a másodfokú bíróság azzal is, hogy III. rendű vádlott a rendfokozatra méltatlanná vált, így törvényes a lefokozására vonatkozó rendelkezés is. Ugyanakkor osztotta a másodfokú katonai tanács az elsőfokú bíróság álláspontját abban is, hogy a III. rendű

vádlottal szemben a generális és speciális prevenciók célok végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabásával is elérhető.

A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az I. rendű és II. rendű vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés mértéke azonban - mely egy évvel marad el a Btk. 80. § (2) bekezdésében meghatározott és irányadó középértéktől - eltúlzott, az már a büntetési célok túlmenő, személyi körülményeikre is figyelemmel aránytalan hátrányt jelentene a vádlottak számára.

Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és az I. és II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékét enyhítette, azt mindkét vádlott esetében 4 év 6 hónapban határozta meg, ezzel együtt a közügyektől eltiltás tartamát 4 évre enyhítette, míg III. rendű vádlottal szemben kiszabott és végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének tartamát 3 évre enyhítette. Erre tekintettel az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezése nem vezethetett eredményre.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat ... I. rendű, ... II. rendű vádlott és ... rendőr főtörzsőrmester III. rendű vádlott vonatkozásában - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéletábrla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. november 13.

. Belovai Henriette hb. százados sk.

a tanács elnöke

. Vadócz Attila hb. százados sk.

előadó bíró

Dr. Ifkovics Béla hb. ezredes sk.

bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete ... I. rendű, ... II. rendű és ... rendőr főtörzsőrmester III. rendű vádlott vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatásokkal jogerős és a III. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés kivételével végrehajtható.

, 2017. november 13.

. Belovai Henriette hb. százados sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: